

ROZJADŁY (4) *part praet act*

o oraz a jasne.

sg m N rozjadły (3). \diamond f N rozjadłå (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów).

Rozzłoszczony, rozwścieczony; rabidus, rabiosus Mącz, Cn; efferatus Cn (4) : Rabiosus, et Rabidus, Wściekły, Metapho. Bárzo gniewliwy/ yádowity/ rozyádły. Mącz 344d; Niewiáltå onå roziádłå/ grozić mu [św. Dunstanusowi] y lżyć go ięzykiem swoim poczęłå. SkarŻyw 509, 150; [rozyádły/ Iracundus, rabiosus, furiosus. Volck Yyyv; W tym roziádły Phocyuż wiele szkodliwego pińmå wydawał [...]/ írodze Greki wżytki nå kościoł ś. obiåtrzył. SkarSynod Ev; SkarŻyw 339].

rozjadły czym (1): Tåkimi łowy [córki] roziádły/ nå czterzech iå powrozåch rościågnåć/ y łuchemi żyłåmi/ y świeżemi rozgåmi/ bić kazał. SkarŻyw 151.

Cf ROZJEŚĆ SIĘ

MN